

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914206045
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7914206045.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, zast. advokátom Mgr. Daliborom Tverďákom, so sídlom v Košiciach, Krmanova 1, proti žalovanému: W. Ž., F.. XX.XX.XXXX, T. R. T. XX/X, zast. advokátom JUDr. Tomášom Jánošíkom, so sídlom v Trebišove, Hviezdoslavova 1018, o zaplatenie 1.855,68 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 4. marca 2019, č. k. 9C/179/2014-283 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok, okrem výroku II.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.855,68 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 5.9.2013 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.), žalobcovi voči žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o jej výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (III.) a rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť štátu na preddavkovaných trovách konania sumu 41,64 Eur na účet tunajšieho súdu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (IV.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia peňažnej sumy 1.855,68 Eur s prísl. z titulu regresu podľa § 813 ods. 1 OZ. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.6.2013 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu majetku poisteného HARM-MED s.r.o. Škoda na majetku poisteného bola spôsobená žalovaným. Žalobca na základe poistnej zmluvy uzatvorenej s poisťovníkom HARM-MED s.r.o. o havarijnom poistení motorového vozidla vyplatil poistné plnenie vo výške 1.855,68 Eur na účet autoservisu dňa 26.6.2013 a následne žalovaného vyzval listom zo 14.8.2013 na jeho úhradu, avšak bezvýsledne.

3. Proti vydanému platobnému rozkazu žalovaný podal odpor, v ktorom nepoprel, že dňa 16.6.2013 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo Opel Insignia s evidenčným číslom E. XXXCH. Tvrdil však, že škodovú udalosť nezapríčinil on, necíti sa byť vinný za predmetnú škodovú udalosť, a preto nie je ochotný znášať náhradu škody. Preto žiadal žalobu zamietnuť. Vysvetlil, akým spôsobom došlo ku škodovej udalosti so záverom, že škodovej udalosti sa okrem neho ako cyklistu zúčastnili ďalší cyklisti, za ktorými šlo predmetné motorové vozidlo Opel Insignia, pričom žalovaný predpokladá, že vodič motorového vozidla sa pri opätovnom zaradení jedného z cyklistov na cestu zľakol, strhol pritom volant tak, že prešiel po stredovom ostrovčeku a poškodil pritom kolesá na vozidle.

Zastával názor, že pokiaľ by vodič vozidla prispôbil svoju jazdu situácii v cestnej premávke a rešpektoval žalovaného ako účastníka cestnej premávky, k danej škodovej udalosti by nemuselo dôjsť. Cyklisti a teda ani žalovaný neporušili žiadnu zo svojich povinností, jazdili za sebou pri pravom okraji vozovky. Naopak vodiči sú povinní dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a prispôbiť tomu svoju jazdu, čo v danom prípade splnené nebolo. Tiež poukázal na to, že zo strany žalobcu, ale aj zo strany vodiča motorového vozidla, existujú rozdielne verzie ako došlo ku škodovej udalosti. V neposlednom rade dôvodil, že hoci potvrdil, že v blokovom konaní predmetná škodová udalosť bola riešená Okresným riaditeľstvom PZ Michalovce, OOPZ Vinné, v rámci ktorej zaplatil 10 Eur, išlo však o situáciu, kedy bol veľmi vystrašený, nakoľko vozidlo prešlo okolo neho veľkou rýchlosťou a mohlo ho zraziť a preto v danej chvíli si neuvedomil, akú listinu podpisuje a aké to bude mať pre neho právne následky. Preto podľa neho priestupok nebol spoľahlivo dokázaný, nakoľko príslušníci PZ škodovú udalosť neobjasňovali. Súčasne poukázal na § 135 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd nie je viazaný rozhodovaním v blokovom konaní.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie, pričom zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobca dňa 9.3.2012 uzavrel s poisťníkom HARM-MED s.r.o. poisťnú zmluvu č.6811208953 o havarijnom poistení motorového vozidla Opel Insignia ev.č.E. XXXCH. Žalobca na základe oznámenia o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla zo dňa 17.6.2013 plnil pre poisťníka z titulu poistnej udalosti zo dňa 16.6.2013. Z oznámenia ORPZ Michalovce, OOPZ Vinné zo dňa 11.7.2013 vyplýva, že dňa 16.6.2013 v čase o 17.38 hod. došlo k dopravnej nehode na ceste II/582 pri Kameňolome Kamex v smere od Zemplínskej Šíravy na mesto Michalovce, kde cyklista Ž. W. dostal na ceste balans, pričom so svojím bicyklom nepredvídane zmenil smer od krajnice k stredu vozovky a vodič zn. Opel Insignia ev.č. E. XXXCH E.. U. L. zmenil smer, vošiel do protismeru, kde s uvedeným motorovým vozidlom prešiel so svojou pravou stranou obidvoma kolesami cez obrubník a týmto si poškodil svoje vozidlo. Vodič MV musel rýchlo zareagovať, zmeniť smer, aby nedošlo k zrážke s cyklistom. Dopravná nehoda bola klasifikovaná ako škodová udalosť; u obidvoch účastníkov dopravnej nehody bola vykonaná dychová skúška s negatívnym výsledkom. Z oznámenia o vzniku škodovej udalosti zo dňa 17.6.2013, podaného vodičom motorového vozidla, vyplýva popis priebehu nehody, vzniku škody, že dňa 16.6.2013 pri plynulej jazde po hlavnej ceste v ľavom jazdnom pruhu mu vošiel do cesty cyklista, ktorý chytil balans a nedokázal zabrániť pádu pred jeho motorovým vozidlom, a preto bol nútený prejsť do protismeru, aby neprešiel cyklistu - poškodené pneumatiky PP+ disk a PZ + disk; nehodu zavinil cyklista W. Ž.. Zo spisu poistnej udalosti vyplývajú okrem iného údaje o výplate poistného plnenia vo výške 1855,68 Eur dňa 26.6.2013. Žalobca vyzval žalovaného výzvou zo 14.8.2013 k úhrade regresného nároku vo výške 1.855,68 Eur do 15 dní od doručenia výzvy, ktorú žalovaný prevzal dňa 20.8.2013. Zo záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti, spísaného na mieste samom dňa 16.6.2013 pod č.p. ORPZ-MI-OPP4-45-018/2013 príslušníkmi OO PZ Vinné bolo zistené, že dňa 16.6.2013 v čase o 17.38 hod. bolo vykonané preverenie oznámenia - škodovej udalosti, ktorá bola oznámená dňa 16.6.2013 v čase o 17.28 hod. na OO PZ Vinné. Účastníkmi škodovej udalosti boli Ž. W. (žalovaný) a E.. L. U. s vozidlom Opel Insignia ev.č. E. XXXCH. Na druhej strane záznamu bolo vyznačené, že nebolo preukázané požitie alkoholu alebo iných návykových látok u vodičov, účastníci škodovej udalosti sa dohodli na jej zavinení, boli splnené povinnosti účastníka škodovej udalosti. Záznam je podpísaný obidvoma účastníkmi škodovej udalosti (žalovaným aj vodičom MV). Ďalej bolo zistené, že účastníkovi škodovej udalosti - Ž. W. /žalovaný/ za priestupok podľa §3/2a zákona č.8/2009, spáchaný porušením §22/K zákona č.372/1990 bola uložená bloková pokuta vo výške 10 Eur. V poznámke bolo uvedené, že vodič U. L. sa vyhýbal cyklistovi na ceste, ktorý dostal balans na ceste. Vodič MV sa mu vyhol do protismeru a poškodil kolesá. Na zázname sa nachádzajú aj podpisy obidvoch príslušníkov OOPZ Vinné.

5. Súd vypočul vo veci tiež žalovaného, svedkov A. E., I. H., I. G., E.. H., P. J., H.. H. Q., E.. L. U. a následne vec právne posúdil podľa ust. § 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá CSP, § 420 ods. 1, § 813 ods. 1 OZ a § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z.

6. Súd z vyššie uvedených zistení a vyššie cit. zákonných ustanovení uložil žalovanému za povinnosť uhradiť žalobcovi žalovanú sumu 1.855,68 Eur, keďže bolo preukázané, že žalobca poskytol poistenému ako poškodenému poistné plnenie vo výške žalovanej sumy z titulu poistnej udalosti, ktorá sa stala 16.6.2013, ktorú zapríčinil žalovaný tak, že vytvoril prekážku na ceste, keď dostal balans a vodič MV bol nútený strhnúť volant, došlo k nárazu, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu MV. Žalobca preukázal predloženými listinnými dôkazmi, že jeho nárok v rozsahu, v akom o ňom súd rozhodol, je dôvodný. Výsledkami prevedeného dokazovania bolo preukázané, že bezprostrednou a výlučnou príčinou poistnej udalosti - škodovej udalosti bolo to, že žalovaný na ceste dostal balans a tým vytvoril prekážku na ceste a

vodič MV bol nútený strhnúť volant a prejsť do protismeru, aby žalovaného ako cyklistu nezrazil, pričom narazil do tzv. ostrovčeka a v dôsledku nárazu došlo k poškodeniu MV. Táto skutočnosť jednoznačne vyplýva z prvotného listinného dôkazu spísaného na mieste samom v deň škodovej udalosti príslušníkmi OR PZ Michalovce OO PZ Vinné, ktorí vzhľadom na výšku škody nehodu riešili ako škodovú udalosť a po vypočítaní účastníkov škodovej udalosti, teda po vypočítaní žalovaného a vodiča MV v blokovom konaní uložili pokutu žalovanému, ktorý potvrdil na mieste samom, že dostal na ceste balans, a preto vodič MV bol nútený strhnúť volant a prejsť do protismeru, teda svoju vinu žalovaný priznal na mieste nehody pred políciou a zaplatil aj blokovú pokutu. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z výpovede svedkov príslušníkov OR PZ Michalovce, OO PZ Vinné a tieto skutočnosti čiastočne potvrdili aj vypočítaní svedkovia cyklisti.

7. Súd sa vysporiadal aj s tvrdením žalovaného, že nezavinil škodovú udalosť a že podľa neho túto zavinil vodič MV. Na svoje tvrdenie navrhol vypočítať ako svedkov všetkých cyklistov, ktorí s ním v predmetný deň boli na cyklotúre. Súd zistil z ich výpovede a tiež z výpovede žalovaného vážne rozpory. Kým žalovaný tvrdil, že dostal balans vtedy, keď išlo predchádzajúce auto veľkou rýchlosťou a on zišiel z vozovky a dolu na štrku dostal ten balans, tak cyklista, ktorý išiel za ním /svedok E./ takýto balans nepotvrdil, oproti tvrdeniu žalovaného on potvrdil, že žalovaný dostal balans pred ním na ceste a potom zišiel z vozovky s tým, že to malo byť pri predchádzajúcom aute, ktoré išlo rýchlo a on sa zľakol. Ďalší cyklista /svedok H./ potvrdil to, že pred ním žalovaný hovoril, že zrejme to, že dostal balans, to bolo dôvodom, že vodič strhol volant a prešiel do protismeru, zrejme taká bola reakcia vodiča na ten malý balans z jeho strany, že prešiel do protismeru a tak isto niečo hovoril v tom zmysle, že asi on je vinný. Teda svedkovia cyklisti jednoznačne nepotvrdili tvrdenie žalovaného, že na ceste nedostal balans a nezavinil škodovú udalosť. Tvrdenie žalovaného, že on škodovú udalosť nezavinil, sponchybnujú ďalšie skutočnosti vyplývajúce z výpovede svedkov, ktorí potvrdili /svedok E./, že keď so žalovaným čakali na políciu, tak čakali čo bude, ako sa dohodnú, /svedok H./, že každý z nich bol trochu šokovaný, aj žalovaný, lebo mysleli, že to sa urovná akýmsi dohovorom. Podľa názoru súdu v prípade, žeby žalovaný nedostal balans na ceste, pre ktorý bol vodič MV nútený strhnúť volant, tak by nebolo na mieste rozmyšľať o tom, ako bude, ako sa dohodnú. Svedkovia síce uviedli, že keď išli pomaly na bicykli, tak autá chodili rýchlo, aj vodič predmetného MV išiel obrovskou rýchlosťou, ale to sú iba ich domnienky, ktoré samé bez ďalších skutočností a dôkazov nepreukazujú to, že vodič skutočne prekročil povolenú rýchlosť a v dôsledku tohto jeho konania došlo ku škodovej udalosti, prípadne, že vodič porušil inú povinnosť, v dôsledku čoho došlo ku škodovej udalosti. Z výpovede svedka príslušníka OO PZ p. Sobeka súd zistil, že je nedokázateľné, akou rýchlosťou išiel vodič MV a akou rýchlosťou žalovaný a na mieste škodovej udalosti žiadnu brzdovú dráhu nezaznamenal. Preto mal súd za to, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, teda v konaní neunesol dôkazné bremeno a ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania už nemal.

8. Zároveň súd zaviazal žalovaného na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania od nasledujúceho dňa po termíne splatnosti, ktorý bol určený vo výzve žalobcu pre žalovaného, odkedy sa dostal do omeškania. Žalovaný výzvu prevzal dňa 20.8.2013, v ktorej bola určená lehota na plnenie do 15 dní od doručenia, teda žalovaný sa dostal do omeškania s plnením od 5.9.2013. Výška zákonných úrokov je v súlade s § 3 Nar. vlády č. 87/1995 Z.z. a § 517 ods. 1 a 2 OZ. V prevyšujúcej časti, čo sa týka úrokov, súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pretože žalobca požadoval úroky vo výške 9 % ročne od neskoršieho termínu od 5.9.2013.

9. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP s tým, že žalobca mal v konaní plný úspech na istine a jeho nepatrný úspech predstavoval iba časť uplatnených úrokov. Súčasne, pretože v konaní bolo vykonané zo štátnych prostriedkov svedočné /ešte pred nadobudnutím účinnosti CSP/, súd neúspešného žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy v súlade s § 259 CSP.

10. Proti predmetnému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie v časti jeho I., III. a IV. výroku z odvolacích dôvodov, že a) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, b) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, c) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zhodnotil, že medzi stranami sporu bolo nesporné, že dňa 16.6.2013 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo Opel Insignia s evidenčným číslom E. XXXCH, ktoré v tom čase viedol vodič E.. Ľ. U.. Žalovaný sa však nestotožnil s tvrdením súdu uvedeným v bode 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom odvolateľ mal za nesporne preukázané z výsledkov dokazovania na pojednávaniach, že ku škodovej udalosti došlo takto: dňa 16.6.2013 žalovaný spolu s ďalšími tromi osobami

šiel na bicykli medzi obcami Klokočov a Vinné. Medzi týmito dvomi obcami cesta pozostáva z dvoch jazdných pruhov v jednom smere a z dvoch jazdných pruhov v druhom smere. Medzi pruhmi jednotlivých smerov sa v strede nachádza vyvýšená časť tzv. ostrovček. Cyklisti jazdili po pravej krajnici jednotlivo za sebou a žalovaný bol tretí v poradí. Prvý bol I. H., druhý bol I. G. a štvrtý bol A. E.S.. Ako cyklisti jazdili, jedno motorové vozidlo (nie motorové vozidlo p. U.) prešlo okolo cyklistov veľkou rýchlosťou a žalovaný v tom čase zišiel dole z vozovky. Krátky úsek jazdil mimo vozovky po štrku. Bicykel žalovaného má tenké kolesá, tak na štrku mierne zabalansoval. Avšak tento balans treba vnímať skôr ako zatrasenie volantom. Trvalo to len pár sekúnd. Žalovaný sa však vzápätí vrátil opäť na vozovku medzi cyklistov ako tretí v poradí a pokračoval riadne v jazde. Zdôraznil, že jeho vstup na vozovku bol plynulý v smere jazdy, na ceste cyklista nemal balans, stále sa pridržal pri kraji vozovky. Ním takto prezentovaný skutkový stav vyplýva z výsluchu žalovaného z 2.2.2015 a z výsluchu A. E. z 29.6.2015. Odvolateľ má ďalej za to, že po tejto uvádzanej situácii, keď okolo cyklistov prešlo veľkou rýchlosťou motorové vozidlo Škoda Octávia čiernej farby a žalovaný krátky úsek jazdil na štrku mimo vozovky a následne sa opäť riadne zaradil medzi cyklistov a jazdil na vozovke, išlo ďalšie motorové vozidlo veľkou rýchlosťou. Toto motorové vozidlo bolo značky Opel Insignia a viedol ho p. U.. Motorové vozidlo jazdilo v pravom jazdnom pruhu. Po pravej krajnici v pravom jazdnom pruhu jazdili za sebou aj cyklisti. V úseku sa nachádza pravotočivá zákruta. Viditeľnosť do diaľky je zlá, a to kvôli skalám a hustému porastu po kraji vozovky. Vodič motorového vozidla počas jazdy strhol volantom tak, že prešiel po stredovom ostrovčeku a poškodil pritom kolesá na vozidle. Tieto skutočnosti vyplývajú z výsluchu žalovaného z 2.2.2015, z výsluchu A. E. z 29.6.2015, z výsluchu I. H. z 29.6.2015, z výsluchu I. G.H. z 30.11.2015, z výsluchu E.. Ľ. U. z 23.5.2016 a tiež na fotografiách, ktoré žalobca doložil do spisu podaním zo 17.2.2015 je viditeľný dopravný úsek. Ďalej mal za to, že medzi žalovaným a výpoveďami svedkov - cyklistov nie sú rozpory a pokiaľ okresný súd v bode 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku tvrdí, že v ich výpovediach sú vážne rozpory, toto tvrdenie absolútne popiera. Zhodnotil, že žalovaný a svedkovia - cyklisti zhodne tvrdia, že a) jazdili za sebou po pravej krajnici vozovky, b) motorové vozidlo Opel Insignia jazdilo a obchádzalo ich tiež v pravom jazdnom pruhu, c) motorové vozidlo Opel Insignia jazdilo veľmi rýchlo, d) v čase, keď ich motorové vozidlo Opel Insignia obchádzalo, žalovaný nedostal balans a ani nebol v balanse. Ďalej mal za to, že žalovaný, svedkovia - cyklisti a vodič motorového vozidla Opel Insignia zhodne tvrdia, že a) cyklisti jazdili za sebou po pravej krajnici vozovky, b) motorové vozidlo Opel Insignia jazdilo a obchádzalo ich tiež v pravom jazdnom pruhu (na dvojpruhovej vozovke). Odvolateľ ma za to, že tvrdenie vodiča motorového vozidla Opel Insignia, že žalovaný mal dostať balans v čase, keď bol týmto motorovým vozidlom obchádzaný, nebolo v konaní nijako preukázané. Poukázal na to, že rozpory v konaní sú práve v tvrdeniach žalobcu a vodiča motorového vozidla v tom, ako došlo ku škodovej udalosti. Žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu uvádza: škoda na majetku poisteného bola spôsobená odporcom, ktorý neočakávane zmenil smer jazdy, vošiel do protismeru, kde sa zrazil s motorovým vozidlom poisteného. V oznámení o vzniku škodovej udalosti vodič pod písmenom D. uvádza: pri plynutej jazde po hlavnej ceste v ľavom jazdnom pruhu mi vošiel do cesty cyklista, ktorý chytil balans a nedokázal zabrániť pádu pred moje vozidlo a preto som bol nútený prejsť so svojím vozidlom do protismeru, aby som neprešiel cyklistu. Na pojednávaní dňa 23.5.2016 E.. Ľ. U. uvádza: keď sme sa priblížili na úroveň posledného cyklistu tejto skupiny, zrazu som spozoroval, že posledný cyklista dostal určitý balans a zo skupiny vybočil s tým, že sa jednalo, ja som to zaregistroval tak, že sa začal z bicykla padať on sa dostal do polovičky môjho jazdného pruhu... Tvrdenia žalobcu a tvrdenia vodiča motorového vozidla k otázkam príčin vzniku poškodenia motorového vozidla je nutné vyhodnotiť ako chybné, nevierohodné a účelové s cieľom dostať žalovaného do pozície vinníka škodovej udalosti. V ďalšom uviedol, že v spise sa ako dôkaz nachádza aj likvidačný spis žalobcu, ktorého súčasťou je fotodokumentácia. Súd sa v odôvodnení svojho rozsudku nijako nevysporiadal s týmito listinnými dôkazmi. V tejto súvislosti s poukazom na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zhodnotil, že pre účastníka, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje, ak s rozhodnutím nie je spokojný, efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním, t.j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska §365 ods. 1 CSP, pretože ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade strana sporu nemá objektívne ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia. Mal za to, že napadnutý rozsudok nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľný len čiastočne. Žalovaný už v podaní z 9.11.2016 poukázal na obsah likvidačného spisu a fotodokumentáciu a uviedol, že výpoveď svedka- vodiča motorového vozidla p. U. je v rozpore s fotodokumentáciou zo škodovej udalosti, ktorá je súčasťou likvidačného spisu. Na pojednávaní dňa 23.5.2016 E.. Ľ. U. uviedol: brzdnu dráhu môjho MV nemali ako zmerať, lebo ja som

strhol riadenie okamžite, takže k žiadnemu brzdzeniu nedošlo, tam bol priamy náraz na ten obrubník. Svedok ešte spresňuje výpoveď v tom, že auto bolo zapichnuté do ostrovčeka, auto nechal tak, kým neprídu policajti. Boli poškodené pneumatiky, koleso na ľavej strane, ľavé predné koleso bolo poškodené maximálne, z toho kolesa vznikol taký ako trojuholník. Z fotografií likvidačného spisu je zrejmé, že na boku disku kolies sú menšie škrabance a je logické, že tie nemohli byť spôsobené priamym nárazom vozidla bez brzdzenia, po ktorom malo ostať vozidlo zapichnuté do obrubníka. Rovnako sa nepotvrdila ani vodičom tvrdená skutočnosť, že po náraze z toho kolesa vznikol trojuholník. Poukazujúc na tieto rozpory medzi svedeckou výpoveďou vodiča a fotografiami likvidačného spisu, opätovne uviedol, že celá výpoveď vodiča motorového vozidla je nepresná, nepravdivá a inými vykonanými dôkazmi vyvrátená. V ďalšom poukázal na to, že jeden zo základných predpokladov pre úspešné uplatnenie zodpovednosti za škodu je porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu). Poukázal na 28. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia so záverom, že žalovanému nie je zrejmé, či súd v tomto bode chce tvrdiť, že žalovaný sa porušením práve tohto pravidla cestnej premávky mal dopustiť porušenia právnej povinnosti, ktorá zakladá jeho zodpovednosť za vzniknutú škodu na motorovom vozidle. Okresný súd toto ustanovenie viac v odôvodnení svojho rozsudku nešpecifikuje. Rovnako súd nešpecifikuje, ktorá konkrétna právna povinnosť bola zo strany žalovaného voči vodičovi motorového vozidla porušená. Zastával názor, že v konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaný mal dopustiť porušenia nejakej právnej povinnosti voči vodičovi motorového vozidla. Na druhej strane, žalovaný ako cyklista už vo svojom odpore poukázal na § 4 ods. 1 písm. e) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a § 10 ods. 1 a 55 ods. 1 tohto zákona. V nadväznosti na uvedené, výsledky dokazovania a citované ustanovenia zákona o cestnej premávke, opätovne uviedol, že žalovaný, svedkovia- cyklisti a vodič motorového vozidla Opel Insignia zhodne tvrdia, že a) cyklisti jazdili za sebou po pravej krajnici vozovky, b) motorové vozidlo Opel Insignia jazdilo a obchádzalo ich tiež v pravom jazdnom pruhu (na dvojpruhovej vozovke). Bol toho názoru, že pokiaľ by vodič vozidla prispôbil svoju jazdu situácii v cestnej premávke a rešpektoval žalovaného ako účastníka cestnej premávky, k danej škodovej udalosti by nemuselo dôjsť. Cyklisti a teda aj žalovaný neporušili žiadnu zo svojich povinností - jazdili za sebou pri pravom okraji vozovky tak, ako im to prikazuje § 55 ods. 1 tohto zákona. Naopak, vodiči motorových vozidiel sú povinní dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a prispôbiť tomu svoju jazdu. H.. U. to v danom prípade nedodrжал.

Z výsledkov dokazovania vyplýva, že na predmetnom dopravnom úseku je vozovka s dvoma jazdnými pruhmi v jednom smere. Ak by p. U. ako vodič motorového vozidla predchádzal cyklistov v ľavom jazdnom pruhu, tak ako mu to prikazuje § 10 ods. 1 tohto zákona, ku škode na motorovom vozidle by nedošlo. Vodič predmetného motorového vozidla na pojednávaní dňa 23.5.2016 na otázku, aby potvrdil, či skutočne išiel v pravom jazdnom pruhu uviedol, áno išiel som v pravom jazdnom pruhu. Na ďalšiu otázku svedok doplnil výpoveď: Cyklistov som mal po pravej strane. Keby som išiel v ľavom jazdnom pruhu, tak cyklistu mám z pravej strany, takže mám voľnú cestu pred sebou. Čiže porušenia právnej povinnosti sa pri danej škodovej udalosti dopustil vodič motorového vozidla a nie žalovaný. Vodič motorového vozidla má byť zodpovedným subjektom za škodu, ktorá mu vznikla na jeho motorovom vozidle. Z týchto dôvodov žiadal rozsudok v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu považoval rozsudok za vecne správny. Namietal účelovú a zavádzajúcu argumentáciu žalovaného, podľa ktorej žalovaný a svedkovia - cyklisti, mali potvrdiť, že a) poškodené motorové vozidlo jazdilo veľmi rýchlo, b) v čase, keď ich motorové vozidlo obchádzalo, žalovaný nedostal balans a ani nebol v balanse. Zo strany žalovaného sa jedná o opakovanie argumentácie, s ktorou sa súd prvej inštancie už vysporiadal. V odôvodnení rozsudku súd konštatuje, že svedkovia jednoznačne nepotvrdili obranu žalovaného o tom, že nezavinil škodovú udalosť a existuje vážny rozpor v tom, čo tvrdil žalovaný (balans dostal vtedy, keď šlo predchádzajúce auto veľkou rýchlosťou a on zišiel z vozovky a dolu na štrk dostal balans) a v tom, čo tvrdil svedok - cyklista A. E. (dostal balans na vozovke a následne zišiel dole z vozovky). Pokiaľ žalobca na preukázanie skutočnosti, že nezapríčinil škodovú udalosť poukazuje na výsluch svedkov cyklistu I. H. a I. G., títo však z objektívnych dôvodov (jazdili pred žalovaným, t.j. nevideli dozadu) nemohli vidieť, ako došlo k škodovej udalosti. Pán I. G.Š. uviedol: „predtým, než som započul pískanie, som dozadu nepozerala“. Svedok I. H. dňa 29.6.2015 uviedol: „nevidel som, žeby žalovaný urobil nejaký balans, alebo, žeby zišiel dole z vozovky, alebo, že by spadol na cestu, všetko bolo v poriadku. Svedok I. H. tvrdil, že žalovaný sám tvrdil, že dostal taký menší balans a tento bol dôvodom, že vodič prešiel do protismeru. Navyše, žalobca považuje výpovede týchto svedkov za účelové najmä z dôvodu ich kamarátskych vzťahov k žalovanému. V predmetom súdnom konaní bolo jednoznačne, a to objektívnymi dôkazmi

preukázané, že škodovú udalosť spôsobil žalovaný. Žalobca v konaní preukázal výpoveďami svedkov, najmä príslušníkmi policajného zboru, ktorí boli privolaní na mieste škodovej udalosti, že predmetnú škodovú udalosť zaviniť žalovaný. Žalovaný na mieste priznal vinu a zaplatil blokovú pokutu vo výške 10 Eur, pričom úhradu blokovej pokuty za spáchaný priestupok potvrdil vo svojej výpovedi aj žalovaný. Priebeh škodovej udalosti bol preukázaný aj výsluchom vodiča poškodeného motorového vozidla E.. L. U.. V tejto súvislosti poukázal na konkrétnu výpoveď E.. P. J. na pojednávaní dňa 30.11.2015, na záznam Okresného riaditeľstva PZ Michalovce zo 16.6.2013, z obsahu ktorého vyplýva, že škodovú udalosť zaviniť žalovaný, pričom žalovaný potvrdil, že záznam podpísal, a teda skutočnosť nie je sporná a taktiež z oznámenia Okresného riaditeľstva PZ Michalovce z 11.7.2013 vyplýva, že dňa 16.6.2013 v čase o 17.38 hod. došlo k dopravnej nehode ... , kde cyklista Ž. W. dostal na ceste balans, pričom so svojim bicyklom nepredvídane zmenil smer od krajnice k stredu vozovky a vodič OMV zn. Opel Insignia, EVČ : E. XXXCH E.. U. L. zmenil smer, vošiel do protismeru, kde s uvedeným MV prešiel so svojou pravou stranou obidvoma kolesami cez obrubník a týmto si poškodil svoje vozidlo. Vodič MV musel rýchlo zareagovať, zmeniť smer, aby nedošlo k zrážke s cyklistom. U obidvoch účastníkov dopravnej nehody za ich spoločnej prítomnosti bola vykonaná dychová skúška na použitie alkoholu s negatívnym výsledkom u obidvoch vodičov. Dopravná nehoda bola klasifikovaná ako škodová udalosť. V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by motorové vozidlo šlo veľkou, prípadne nedovolenou rýchlosťou. Na základe uvedeného bolo v konaní jednoznačne preukázané, že žalovaný svojím konaním spôsobil škodovú udalosť. Ďalej mal za to, že odôvodnenie rozsudku spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. K námietke, že súd nešpecifikoval porušenie konkrétnej právnej povinnosti zo strany žalovaného, odkázal na body 26. až 28. odôvodnenia rozsudku. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že vodič motorového vozidla mohol predísť vzniku kolízie jazdou v ľavom jazdnom pruhu uviedol, že ide o hypotetické tvrdenie a zároveň nedôvodné, keďže mimo obce je vodič motorového vozidla povinný jazdiť v pravom jazdnom pruhu. Príčinou vzniku škodovej udalosti bol balans a náhle vybočenie zo strany žalovaného do jazdného pruhu, v ktorom viedol motorové vozidlo žalobca. Poukázal na § 193 CSP, tiež jeho komentár, podľa ktorého súd v civilnom konaní je viazaný - rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných predpisov a kto ho spáchal a tiež odkázal na dôvodovú správu k § 193, podľa ktorej navrhovateľ (zákonodarca) pristúpil k odstráneniu neudržateľného stavu o neviazanosti súdu rozhodnutím vydaným v blokovom konaní, čím reflektoval na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 3.10.2001 sp.zn. Cpj 36/2001, ktoré považuje rozhodnutie vydané v blokovom konaní za riadne a rovnocenné administratívne rozhodnutie. Aj vzhľadom na uvedené a na princíp viazanosti súdu rozhodnutím o tom, že bol spáchaný priestupok, je obrana žalovaného bezpredmetná. Preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

12. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že žalobca vo svojom stanovisku k odvolaniu vyňal po jednej vete z výsluchu každého svedka a na tom základe tvrdí, že v ich výpovediach sú rozpory. S takýmto tvrdením sa žalovaný nestotožňuje a takéto tvrdenie považuje za nepravdivé. Na strane druhej žalobca považuje výpovede svedkov - cyklistov za účelové, najmä z dôvodu ich kamarátskych vzťahov k žalovanému. Takisto takéto tvrdenie žalobcu je nepravdivé. Žalovaný s ostatnými svedkami po škodovej udalosti takmer vôbec nebol v kontakte. Z obsahu výpovede svedkov - cyklistov jednoznačne vyplýva, že títo vypovedali spontánne a skutočne tak, ako škodovú udalosť sami vnímali. Bol toho názoru, že žalobca sa účelovo nevyjadruje k uvádzaným rozporom v jeho výpovediach a výpovediach vodiča motorového vozidla p. U., pričom žalovaný zopakoval, že títo počas konania uvádzali až tri verzie príčin vzniku škodovej udalosti. Mal za to, že je evidentná účelovosť tvrdení, pokiaľ ide o žalobcu a vodiča motorového vozidla a nie, pokiaľ ide o svedkov cyklistov, ktorých výpovede sa v podstatných náležitostiach jednoznačne zhodovali. Vo vzťahu k svedkom - príslušníkom policajného zboru uviedol, že obaja títo svedkovia uviedli, že škodovú udalosť neobjasňovali. Uvádza sa to aj v zázname o preverení oznámenia - škodovej udalosti. Čiže títo svedkovia nevykonávali žiadne šetrenie na mieste samom, aby zistili príčiny vzniku tejto škodovej udalosti. Navyše, p. Q. zopakoval takmer zakaždým, že na túto škodovú udalosť sa pamätá iba matne a p. J. uviedol, že vodič podľa jeho názoru šiel vyššou rýchlosťou, než bola dovolená. Na základe toho mal za to, že výpovede týchto svedkov k samotnej škodovej udalosti sú iba subjektívne názory, pričom jeden zo svedkov sa na škodovú udalosť nepamätal a druhý uvádzal svoje domnienky. Vo vzťahu k zákonu o cestnej premávke zopakoval, že porušenia právnej povinnosti pri danej škodovej udalosti sa dopustil vodič motorového vozidla a nie žalovaný, a preto zodpovedným subjektom za škodu má byť vodič motorového vozidla. Odcitoval časť výpovede svedka policajta p. J.: Vodič MV má spomaliť, cyklista má právo na jeden jazdný pruh. Či ide od krajnice 0,5m alebo v strede, vodič MV má sa správať tak, aby nenarušil bezpečnosť premávky, ale platí to isté aj pre cyklistu.

Keď vodič zbadá cyklistu na ceste alebo inú prekážku či zver, musí prispôbiť jazdu, aby nedošlo k narušeniu bezpečnosti premávky. Vodič má predbiehať v ľavom pruhu, resp. mal by predbiehať v ľavom pruhu. Z výpovede žalovaného a svedkov - cyklistov, ale aj z výpovede vodiča MV jednoznačne vyplýva, že cyklisti, a teda aj žalovaný, neporušili žiadnu zo svojich povinností - jazdili za sebou pri pravom okraji vozovky tak, ako im to prikazuje § 55 ods. 1 Zákona o cestnej premávke. Zopakoval, že pokiaľ by p. U. ako vodič motorového vozidla predchádzal cyklistov v ľavom jazdnom pruhu tak, ako mu to prikazuje § 10 ods. 1 Zákona o cestnej premávke, ku škode na motorovom vozidle by nedošlo. Vo vzťahu k uvádzanému § 193 CSP zdôraznil, že v čase podania žaloby bol platný § 135 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd nie je viazaný rozhodnutím v blokovaní.

13. Žalobca v duplike uviedol, že údajné komunikačné okolnosti výpovede žalovaného, resp. svedkov - cyklistov, s poukazom na ich materinský jazyk, žiadnym spôsobom nepreukázal, a ani nenamietal v konaní pred súdom prvej inštancie. Zdôraznil, že súd pri hodnotení dôkazov postupuje podľa § 191 CSP a mal za to, že súd správne skonštatoval vážne rozpory vo výpovedi žalovaného a svedka p. A. E. ako cyklistu jazdiaceho za žalovaným. K tvrdeniu o troch verziách príčin vzniku škodovej udalosti poukázal na účelovú argumentáciu žalovaného, keď v konaní bolo jednoznačne, a to objektívnymi dôkazmi preukázané, že škodovú udalosť zaviniel žalovaný, ktorý v dôsledku balansu na bicykli náhle a nečakane vošiel do jazdnej dráhy vodiča motorového vozidla. Ďalej mal za to, že nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že príslušníci policajného zboru nevykonávali šetrenie na mieste samom k zisteniu príčiny vzniku tejto škodovej udalosti, pretože zo záznamu o preverení oznámenia o škodovej udalosti zo 16.6.2013 podpísaného žalovaným, ale aj E.. Ľ. U., ktorý bol vyhotovený na mieste samom jednoznačne vyplýva, že škodovú udalosť zaviniel žalovaný. Svedkovia - príslušníci policajného zboru boli privolaní na miesto nehody, vypočuli tak žalovaného, ako aj E.. Ľ. U., ako vodiča motorového vozidla. Žalovaný si na mieste samom priznal vinu (zodpovednosť) a zaplatil blokovú pokutu vo výške 10 Eur. Z výpovede svedka p. P. J. vyplýva, že vodič jednoznačne povedal, že cyklista mu vošiel do jazdného pruhu a túto skutočnosť potvrdil aj odporca, povedal áno, vošiel do jazdného pruhu vodičovi. Odporca priznal pred nami, že dostal balans na ceste. Na to si veľmi dobre pamätám. Súd prvej inštancie tak správne konštatoval porušenie ust. § 3 ods. 2 písm. a/ zák. č. 8/2009, ako aj porušenie § 420 ods. 1 OZ. Zopakoval, že vodič motorového vozidla mimo obce je povinný jazdiť v pravom jazdnom pruhu, a teda je hypotetické a nedôvodné tvrdenie žalovaného o možnosti predísť vzniku kolízie, pokiaľ by vodič motorového vozidla jazdil v ľavom pruhu. Vo vzťahu k aplikácii § 135 ods. 1 O.s.p. poukázal na prechodné ustanovenie § 470 ods. 1 CSP, na základe čoho § 193 je plne aplikovateľný.

14. Ďalšie podania v odvolacom konaní dané neboli.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu sú vyhovujúci výrok (I.) a výroky o trovách konania (III. a IV.) ako závislé výroky, na základe čoho zamietavý výrok (II.) napadnutého rozsudku nadobudol právoplatnosť a nebol podrobený odvolaciemu prieskumu.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.6.2021 o 10.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 4.6.2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP.

18. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

19. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tieto je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných

práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

20. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523191'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

21. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

22. Predmetom konania je peňažný nárok žalobcu uplatnený proti žalovanému v zmysle § 813 ods. 1 OZ v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 16.6.2013, ktorú mal spôsobiť žalovaný, pri ktorej došlo k poškodeniu majetku (motorového vozidla) poisteného HARM-MED s.r.o. Žalobca ako poisťovateľ plnil poistenému poistné plnenie na základe poistnej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla, ktoré si žalobou uplatňuje proti žalovanému z titulu regresu.

23. Tzv. regresný alebo postihový nárok má charakter nároku na náhradu škody siu generis a vo svojej podstate predstavuje prechod pôvodného nároku poisteného na náhradu škody na poisťovateľa. Tento nárok poisťovateľa smeruje voči tretej osobe bez ohľadu na to, v akom právnom vzťahu bola k poistenému, ktorému poisťovateľ vyplatil na základe existujúceho poistenia poistné plnenie. Ohľadne predmetného nároku je potrebné prihliadať na charakter poistného vzťahu medzi poisťovateľom a poisteným, pretože § 813 OZ stanovuje väzbu vzniku škody na poistnú udalosť. Na poisťovateľa preto prechádza právo na náhradu škody proti tomu, kto poistenému zodpovedá za škodu, ktorá je dôsledkom poistnej udalosti (Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. diel, I. Fekete, Eurokodex 2011, str. 2386-2388)

24. Podmienkami prechodu práva na náhradu škody z poisteného na poisťovateľa sú podľa § 813 ods. 1 OZ: a) zodpovednosť za škodu iného, b) existencia práva na náhradu škody v okamihu poistného plnenia a c) výplata poistného plnenia z príslušného druhu poistenia.

25. V prejednávanom prípade súd správne posudzoval na strane žalovaného všeobecnú zodpovednosť podľa § 420 ods. 1 OZ, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. Táto zodpovednosť je zodpovednosťou za zavinený protiprávny úkon. O protiprávnosť konania škodcu ide najmä v prípade porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré škodca má dodržiavať.

26. Odvolateľ vytýkal súdu, že tento mal zistiť vo výpovediach cyklistov- svedkov a vo výpovedi žalovaného vážne rozpory, čo absolútne popieral. Súčasne mal za to, že tvrdenie vodiča MV, že žalovaný mal dostať balans v čase, keď bol týmto motorovým vozidlom obchádzaný, nebolo v konaní nijako preukázané. Napokon poukázal na rozpory v tvrdeniach žalobcu a vodiča MV, pričom ani jedna z ich verzií nemala byť pravdivá. Mal preto za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

27. Predmetná odvolacia námietka nie je dôvodná.

28. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na to, že súd nezaložil zodpovednosť žalovaného za predmetnú škodovú udalosť výlučne na výpovedi vodiča predmetného motorového vozidla a ani na poukaze rozporov medzi výpoveďou tohto vodiča a výpoveďami svedkov- cyklistov. Odvolateľ v tejto súvislosti opomína tú skutočnosť, že súd pri tejto zodpovednosti predovšetkým vychádzal z prvotného listinného dôkazu spísaného na mieste samom v deň škodovej udalosti príslušníkmi OR PZ Michalovce OO PZ Vinné, ktorým uložili blokovú pokutu žalovanému, ktorý potvrdil na mieste samom, že dostal na ceste balans a preto vodič MV bol nútený strhnúť volant a prejsť do protismeru, teda svoju vinu žalovaný priznal na mieste nehody pred políciou a zaplatil aj blokovú pokutu s tým, že tieto skutočnosti vyplývajú aj z výpovede svedkov príslušníkov OR PZ Michalovce OO PZ Vinné a že tieto skutočnosti čiastočne potvrdili aj vypočutí svedkovia cyklisti (vyplýva z bodu 31. odôvodnenia rozsudku). Z bodu 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že skutočnosti vyplývajúce z listinného dôkazu podľa bodu 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku potvrdil svedok H., ktorý potvrdil, že žalovaný pred ním hovoril, že zrejme to, že dostal balans, to bolo dôvodom, že vodič strhol volant a prešiel od protismeru a hovoril mu niečo v tom zmysle, že asi je vinný on. Z výpovede svedka E.. H.. P. J. súd zistil o.i., že najprv vypočúvali vodiča a vodič opísal situáciu ... a vodič jednoznačne povedal, že cyklista mu vošiel do jazdného pruhu a túto skutočnosť potvrdil aj žalovaný, povedal, že vošiel do jazdného pruhu (bod 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

29. Odvolateľ pritom takto súdom zhodnotený skutkový stav ani nerozporoval. Pokiaľ navyše ide konkrétne o svedkov- cyklistu H. a G., odvolateľ síce poukázal na časť ich výpovede, tieto svedecké výpovede v časti, v ktorej sa mali vyjadrovať k udalosti, ktorá predchádzala škodovej udalosti, je bez výpovednej hodnoty, pretože išlo o osoby, ktoré jazdili pred žalovaným, a teda ktoré sa objektívne nemohli vedieť vyjadriť k tomu, čo sa dialo za nimi počas ich jazdy, ako správne poznamenal žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu. Ďalej čo sa týka rozporov v tvrdeniach žalobcu, keď odvolateľ poukazuje na jeho skutkové tvrdenia v porovnaní s tým, čo bolo uvedené v zázname, z bodu 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca opravil niektoré skutkové tvrdenia v žalobe tak, aby boli v súlade s tými listinnými dôkazmi, o ktoré opieral uplatnený nárok.

30. Odvolací súd uvádza, že v zmysle Civilného sporového poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov (§ 187 ods. 1 CSP), pričom dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka (§ 187 ods. 2 veta prvá CSP). Súd pritom hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§191 ods. 1 CSP). Platí pritom, že žiadny dôkazný prostriedok nemá prednosť pred iným.

31. V prejednávanom prípade dôkaznými prostriedkami neboli výlučne výsluch strany sporu (žalovaného) a výsluch svedkov, ale tiež listinné dôkazy, ktoré zohrávali v konaní významnú úlohu z časového hľadiska, pretože išlo o dôkazy, ktoré boli spracované bezprostredne po predmetnej škodovej udalosti, a preto o nich možno dôvodne predpokladať, že zachytávajú danú udalosť najvernejším spôsobom. Napriek tomu, že žalovaný a svedkovia boli zúčastnení škodovej udalosti, každý z nich konkrétnym priamym alebo nepriamym spôsobom, z časového hľadiska ich výpovede mohli podliehať určitému skreslenému vnímaniu udalosti, ktorá sa stala niekedy v minulosti. Najčastejšie sa to prejavuje tým, že svedok si napríklad na niečo nepamätá alebo si nie je istý určitou okolnosťou a pod. Z tohto dôvodu nemožno vytknúť súdu prvej inštancie, pokiaľ tento pri vyvodení zodpovednosti žalovaného vychádzal predovšetkým z listinného dôkazu, ktorý bol spísaný na mieste samom v deň škodovej udalosti. Ide pritom o listinný dôkaz- listinu, ktorým žalovaný uznal svoju zodpovednosť, a pod ktorý sa súčasne podpísal, preto iba ťažko uveriť tomu, že pokiaľ by žalovaný nevzhladol svoju zodpovednosť, pristúpil by k podpísaniu tohto dokumentu a k následnému zaplateniu poriadkovej pokuty. Významným je tiež to, že súd prvej inštancie pri vyvodení výlučnej zodpovednosti žalovaného nevychádzal výlučne z tohto jediného dôkazného prostriedku, ale jeho závery podporil tiež ďalšími dôkazmi- výsluchmi konkrétnych svedkov. Z rozsudku pritom nevyplýva, žeby súd zodpovednosť žalovaného založil výlučne na výpovedi vodiča. Akokoľvek podľa odvolateľa bola rozporná výpoveď svedka -vodiča, súd skutkový stav, podľa ktorého žalovaný na ceste dostal balans, v dôsledku ktorého vodič motorového vozidla strhol volant a prešiel až ku ostrovčeku, do ktorého predmetným vozidlom narazil, zhodnotil a ustálil najmä z listinného dôkazu, pod ktorý, ako už bolo uvedené, sa podpísal sám žalovaný a podporne z výsluchu najmä konkrétnych svedkov.

32. Súd vzhliadol na strane žalovaného porušenie § 3 ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, teda povinnosti, ktorú mal žalovaný dodržať ako účastník cestnej premávky. V bode 28. odôvodnenia rozsudku je uvedená citácia tohto zákonného ustanovenia s nasledujúcim zhodnotením súdu podľa bodov 30. a 31. odôvodnenia rozsudku, z ktorých vyplýva, že súd za bezprostrednú a výlučnú príčinu poistnej udalosti- škodovej udalosti považoval to, že žalovaný dostal na ceste balans, a tým vytvoril prekážku na ceste a vodič motorového vozidla bol nútený strhnúť volant a prejsť do protismeru, aby nezrazil žalovaného ako cyklistu, pričom narazil do tzv. ostrovčeka, v dôsledku ktorého nárazu došlo k poškodeniu motorového vozidla.

33. K tomu odvolací súd uvádza, že otázka balansu a s tým spojenej náhlej prekážky voči inému účastníkovi cestnej premávky (príp. hoci aj len hrozby tejto prekážky), spadá pod porušenie povinnosti podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke, pretože každý účastník sa musí správať tak, aby tým neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Reakcia vodiča motorového vozidla bola vyvolaná práve týmto správaním žalovaného, ktorej následkom bolo následné poškodenie predmetného motorového vozidla.

34. Nemožno preto uznať za opodstatnenú dovoláciu námietku žalovaného o tom, že súd nešpecifikuje, ktorá konkrétna právna povinnosť bola zo strany žalovaného voči vodičovi motorového vozidla porušená. Tým jeho namietanie neexistencie porušenia protiprávnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu) ako jednej zo základných predpokladov všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 ods. 1 OZ nie je odôvodnené.

35. V tejto súvislosti odvolateľ sa bránil tiež tým, že pokiaľ by vodič vozidla prispôbil svoju jazdu situácii v cestnej premávke a rešpektoval by žalovaného ako účastníka cestnej premávky, k danej škodovej udalosti by nemuselo dôjsť. Odvolateľ však súčasne nešpecifikoval, ktorým konkrétnym jeho konaním alebo opomenutím nenaplnil túto povinnosť.

36. Pokiaľ ďalej odvolateľ na strane vodiča vzhliadol porušenie povinnosti podľa § 10 ods. 1 zákona o cestnej premávke, odvolací súd s jeho názorom nesúhlasí.

37. Podľa § 10 ods. 1 zákona o cestnej premávke, mimo obce na ceste s dvoma alebo s viacerými jazdnými pruhmi vyznačenými na vozovke v jednom smere jazdy sa jazdí v pravom jazdnom pruhu. V ostatných jazdných pruhoch sa smie jazdiť, ak je to potrebné na obchádzanie, predchádzanie, otáčanie alebo na odbočovanie.

38. Citované zákonné ustanovenie rieši otázku používania (jazdy) konkrétneho jazdného pruhu v situácii, kedy ide o jazdu mimo obce s dvoma alebo viacerými jazdnými pruhmi na vozovke v jednom smere jazdy, so stanovenou jazdou v pravom jazdnom pruhu. V prejednávanom prípade z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že išlo o situáciu jazdy mimo obce s dvoma jazdnými pruhmi na vozovke v jednom smere jazdy, čo predpokladá aj príslušné ustanovenie s tým, že vodič motorového vozidla jazdil v pravom pruhu.

39. Odvolateľ videl na strane vodiča porušenie tohto zákonného ustanovenia tvrdiac, že ak by vodič p. U. predchádzal cyklistov v ľavom jazdnom pruhu, tak ako mu to prikazuje § 10 ods. 1 zákona o cestnej premávke, ku škode na motorovom vozidle by nešlo. Odvolací súd uvádza, že ide o nesprávnu interpretáciu tohto zákonného ustanovenia, pretože zákon neprikazuje jazdiť v ostatných jazdných pruhoch (teda v tomto prípade v ľavom jazdnom pruhu) pri predchádzaní cyklistov, pretože použitie ostatných jazdných pruhov (v tomto prípade ľavého jazdného pruhu ako jazdného pruhu odlišného od praveho) je dané zákonom ako oprávnenie (možnosť), nie ako povinnosť. Odvolacia námietka odvolateľa spočívajúca na tvrdení, že porušenia právnej povinnosti pri danej škodovej udalosti sa mal dopustiť vodič motorového vozidla, preto neobstojí.

40. Správny je potom záver súdu o tom, že žalovaný, ktorý tvrdil, že nezavinil škodovú udalosť, svoje tvrdenie nepreukázal, teda v konaní neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný tak nepreukázal, že škodu nezavinil, a teda svojej zodpovednosti sa nezbavil.

41. Ako neopodstatnenú odvolací súd napokon posúdil tiež dovoláciu námietku nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku.

42. Žalovaný v odvolaní uplatnil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktorý je založený na porušení práva na spravodlivý proces. Do obsahu práva na spravodlivý proces patrí o.i. právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, s ktorým úzko súvisí právo na preskúmanie rozhodnutia.

43. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

44. Odôvodnenie je tou časťou súdneho rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu, v tomto prípade k rozsudku. Preto zákon stanovuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. V odôvodnení sa súd rozhodujúci o uplatnenom nároku musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

45. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom. Súd rozhodujúci o uplatnenom nároku sa teda musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho závery musia byť dostatočne vysvetlené.

46. Odvolateľ vidí naplnenie tvrdenej nepreskúmateľnosti v tom, že súčasťou spisu je tiež fotodokumentácia, s ktorou sa však súd v odôvodnení svojho rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal. Z odôvodnenia pritom vyplýva, že súd fotodokumentáciu neuvádza ako dôkaz, z ktorého by vychádzal pri ustálení skutkového stavu, vyvodenie výlučnej zodpovednosti žalovaného súd neoprel o tento dôkaz (ani podporne), preto uvedená okolnosť sama osebe podľa odvolacieho súdu nezakladá nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľa, že z fotodokumentácie vyplýva nedôveryhodnosť svedka - p. U.B., odvolací súd odkazuje v tejto súvislosti na body 28. a 30. svojho rozsudku so záverom, že spochybňovanie vierohodnosti výpovede tohto konkrétneho svedka, by malo relevanciu v prípade, ak by súd zodpovednosť žalovaného založil výlučne alebo najmä na jeho výpovedi (čo ale nie je prejednávaný prípad).

47. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu (t.j. okrem výroku II.) ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

48. Odvolateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, súčasne žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech. Z toho dôvodu odvolací súd priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

49. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 Ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).